

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 238.791 van 7 juli 2017

**in de zaken A. 220.517/XII-8250 (I.)
A. 221.627/XII-8326 (II.)**

In zake: I. en II.
de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd
door de minister van Mobiliteit, belast met
Belgocontrol en de Nationale Maatschappij
der Belgische Spoorwegen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bart Van Hyfte en Laurent Delmotte
kantoor houdend te 1060 Brussel
Gulden Vlieslaan 77
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

I. en II.
de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210 A/10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vorderingen

1.1. De vordering in de zaak A. 220.517, ingesteld op 17 oktober 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

“- De beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Antwerpen van 12 augustus 2016 tot goedkeuring van het bestek GAC/2016/3999 voor het afsluiten van een raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie en tot het uitschrijven van een vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met bekendmaking hiervoor,

- De besteksbepalingen van het door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Antwerpen goedgekeurde bestek GAC/2016/3999 voor het afsluiten van een raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie,
- De eventuele beslissing van niet-gekende datum tot het gunnen van de overheidsopdracht voor het afsluiten van een raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie volgens het bestek GAC/2016/3999.”

1.2. De vordering in de zaak A. 221.627, ingesteld op 2 maart 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- “- De beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Antwerpen van 20 januari 2017 tot goedkeuring van de bij-akte bij het bestek GAC/2016/3999 voor het afsluiten van een raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie,
- De besteksbepalingen III.2.1 en III.2.2 opgenomen in de door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Antwerpen goedgekeurde bij-akte bij het bestek GAC/2016/3999 voor het afsluiten van een raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft in beide zaken een nota ingediend.

Auditeur Inge Vos heeft in beide zaken een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 mei 2017.

Staatsraad Johan Bovin heeft in beide zaken verslag uitgebracht.

Advocaat Bart Van Hyfte, die in beide zaken verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jim Deridder, die in beide zaken verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft in beide zaken een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een schrijven van 20 mei 2016 deelt het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen zowel aan de minister van Mobiliteit, belast met Belgocontrol en de NMBS als aan de Vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en Europese Zaken, zijn intentie mee om aan de inwoners van de stad Antwerpen de mogelijkheid te bieden bij de aanvraag voor een aantal loketproducten ervoor te kiezen om het document te laten bezorgen.

3.2. In zijn antwoordschrijven van 22 juni 2016 wijst de Minister van Mobiliteit, belast met Belgocontrol en de NMBS, op een aantal technische en juridische problemen en deelt hij mee dat hij van oordeel is dat het initiatief en de nadere uitwerking van de mogelijkheid om rijbewijzen aan te bieden op locatie toebehoort aan de federale overheid, weliswaar in nauw overleg met de gemeenten. Tevens kondigt hij aan dat op korte termijn een vergadering met geïnteresseerde steden en gemeenten zal plaatsvinden.

3.3. Ook de Vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en Europese Zaken wijst in zijn antwoordschrijven van 1 juli 2016 op een aantal technische en juridische aspecten die bij een bezorging op locatie door een privébedrijf mee in overweging moeten worden genomen.

3.4. Een eerste overlegvergadering vindt plaats op 12 juli 2016.

3.5. Vervolgens schrijft de stad Antwerpen een overheidsopdracht van diensten uit met het oog op het afsluiten van een raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie.

Op 12 augustus 2016 keurt het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen het bestek “GAC/2016/3999 voor het afsluiten van een raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie” goed en wordt beslist om de opdracht te gunnen bij wijze van vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met bekendmaking.

In de beslissing wordt de aanleiding en context voor het uitschrijven van deze overheidsopdracht toegelicht als volgt:

“De stad Antwerpen stelde zich tot doel dat elke Antwerpenaar moet kunnen rekenen op een kwalitatieve en klantgerichte dienstverlening in de stadsloketten en het loket vreemdelingenzaken. Daarenboven wil de stad toonaangevend zijn in haar klantrelatiemanagement, zowel op het vlak van efficiëntie, toegankelijkheid, als vernieuwend karakter.

Geheel in de lijn met deze ambities werd onderzocht of het mogelijk is om loketproducten op locatie te bezorgen.

Op dit moment is het immers zo dat de burger voor een aantal loketproducten twee keer de verplaatsing naar één van de tien stadsloketten moet maken: een keer voor de aanvraag en een keer voor het afhalen van het document.

Als de burger stedelijke produkten thuis of op het werk kan laten bezorgen, breiden we als stad onze dienstverlening uit met een belangrijke nieuwe service, die het gemak voor de burger aanzienlijk verhoogt.”

3.6. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 16 augustus 2016. Er volgen nog verbeteringsberichten die bekendgemaakt worden in het Bulletin der Aanbestedingen van 25 augustus 2016, 26 augustus 2016, 2 september 2016, 7 september 2016 en 9 september 2016.

3.7. De aankondiging en het op de opdracht toepasselijk bestek met nummer GAC/2016/3999 bepalen als uiterste datum voor ontvangst van de offertes 15 september 2016 om 11.15 uur.

‡AHHRKDDBC-BDACHBV‡

In het bestek wordt verduidelijkt dat de nieuwe dienstverlening inzake het bezorgen van loketproducten op locatie in een eerste fase zal worden aangeboden voor paspoorten en rijbewijzen. Later kan de dienstverlening uitgebreid worden naar de arbeidskaarten en de verschillende identiteitsdocumenten (elektronische identiteitskaart, identiteitsbewijs voor kinderen en elektronische vreemdelingenkaart).

Het bestek vermeldt als gunningscriteria: prijs (20), algemene organisatie en kwaliteit dienstverlening (30), veiligheid en risicobeheersing (35), duurzaamheid (12) en sociale economie (3).

In de technische bepalingen van het bestek wordt schematisch de processtroom weergegeven waaraan de dienstverlening minimaal moet voldoen.

Ook de gegevensoverdracht tussen de stad en de bezorgdienst wordt nader toegelicht, evenals de te nemen maatregelen inzake veiligheid en risicobeheersing.

3.8. Er worden vervolgens nog twee documenten inzake “vragen en antwoorden bij bestek GAC/2016/3999” opgesteld, die bekendgemaakt worden in het Bulletin der Aanbestedingen van 2 en 7 september 2016.

In het antwoord op één van de vragen wordt door de verwerende partij meegedeeld dat ernaar gestreefd wordt om de opdracht te gunnen “ergens in november 2016”.

Het bestek vermeldt als vermoedelijke begindatum van de diensten 1 januari 2017.

3.9. Met een schrijven van 12 augustus 2016 deelt het college van burgemeester en schepenen aan de minister van Mobiliteit, belast met

Belgocontrol en de NMBS haar ambitie mee om vanaf januari 2017 reeds van start te gaan met het bezorgen op locatie van de rijbewijzen.

3.10. Met een schrijven van 14 september 2016 deelt de minister van Mobiliteit, belast met Belgocontrol en de NMBS, aan de burgemeester van de stad Antwerpen nogmaals mee dat hij van oordeel is dat het initiatief en de nadere uitwerking inzake de levering van rijbewijzen op locatie toebehoort aan de federale overheid en merkt hij tevens op dat voorafgaandelijk aan de invoering ervan ook een aanpassing van de reglementering noodzakelijk is.

De minister vraagt nadrukkelijk om de overheidsopdracht met betrekking tot het bezorgen van loketproducten op locatie niet toe te wijzen en deelt mee dat de overheidsopdracht en de mogelijke toewijzing ervan door zijn diensten bij de Raad van State zal worden aangevochten.

3.11. Op 17 oktober 2016 stelt de Belgische Staat een beroep tot nietigverklaring in evenals een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van voormelde beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 12 augustus 2016 tot goedkeuring van het bestek voor het sluiten van een raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie en tot het uitschrijven van een vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met bekendmaking hiervoor, van de besteksbepalingen ervan en van “[d]e eventuele beslissing van niet-gekende datum” tot het gunnen van deze overheidsopdracht (de huidige zaak 220.517).

3.12. Met een schrijven van 22 januari 2017 deelt de stad Antwerpen aan de Raad van State mee dat het college van burgemeester en schepenen op 20 januari 2017 een “bijakte” bij het bestek “GAC/2016/3999 – Raamovereenkomst voor het bezorgen van loketproducten op locatie” heeft goedgekeurd, die door de beide inschrijvers ook is aanvaard, en waarin uitdrukkelijk is bepaald dat een bevoegd ambtenaar beschikbaar is op het ogenblik van de aflevering, om

onmiddellijk voorafgaand aan de aflevering een laatste controle uit te voeren en onmiddellijk na de aflevering het rijbewijs te activeren.

Deze “bijakte” “vervangt de bepalingen III.2.1 en III.2.2, wijzigingen of toevoegingen werden grijs gemarkeerd”.

3.13. In haar bijkomende “nota” van 31 januari 2017 vraagt de Belgische Staat om het voorwerp van zijn schorsings- en annulatieberoep uit te breiden met de aldus op 20 januari 2017 goedgekeurde bijakte aan het oorspronkelijk bestek nr. GAC/2016/3999.

3.14. Bij het tussenarrest nr. 237.327 van 9 februari 2017 wordt het verzoek tot uitbreiding van het voorwerp van de vordering tot schorsing tot de voormelde beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 20 januari 2017 niet ingewilligd, en wordt beslist dat de nadere behandeling van de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld.

3.15. Op 2 maart 2017 stelt de Belgische Staat een beroep tot nietigverklaring evenals een vordering tot schorsing in tegen de voormelde beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 20 januari 2017 tot goedkeuring van de bijakte bij het bestek, en van de besteksbepalingen III.2.1 en III.2.2 opgenomen in deze bijakte (de huidige zaak 221.627).

IV. Samenvoeging

4. Met het oog op een goede rechtsbedeling worden de beide vorderingen gevoegd.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

5.1. De verzoekende partij heeft in de zaak A. 221.627 een pleitnota en twee aanvullende stukken ingediend.

5.2. Wat de pleitnota betreft, zal de Raad van State dit niet in het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ vervatte stuk slechts in zijn beoordeling betrekken in zoverre het niets meer is dan de neerslag van de mondelinge uiteenzetting ter terechtzitting.

Wat de aanvullende stukken betreft, namelijk het stuk “18. Overzicht beschikbaarheid kruispuntbank van de rijbewijzen 2013-2016” en het stuk “19. Projectfiche Rijbewijs online aanvraag”, is het toegestaan nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de beoordeling van het beroep, aan de Raad van State ter kennis te brengen. De neerlegging van de twee aanvullende stukken, die door de verwerende partij niet wordt betwist, lijkt op het eerste gezicht te mogen worden aanvaard.

VI. Ontvankelijkheid ratione materiae in de zaak 220.517

Exceptie van niet-ontvankelijkheid wat de tweede bestreden beslissing betreft

6.1. De verwerende partij werpt op dat een bestek niet het voorwerp kan uitmaken van een beroep tot nietigverklaring, en derhalve ook niet van een vordering tot schorsing, aangezien het bestek een onderdeel is van een complexe procedure die leidt tot de aanwijzing van de onderneming die belast wordt met de uitvoering van de aanbestede werken. Als dusdanig is het een voorbereidende handeling waartegen geen beroep kan worden ingesteld.

Beoordeling

6.2. De beslissing om het bestek vast te stellen omvat tevens de eigenlijke besteksbepalingen. De ontvankelijkheid *ratione materiae* van het beroep tegen deze beslissing, zijnde de eerste bestreden beslissing, wordt niet betwist.

De exceptie wordt verworpen.

Exceptie van niet-ontvankelijkheid wat de derde bestreden beslissing betreft

6.3. Wat de derde bestreden beslissing betreft, werpt de verwerende partij op dat het college van burgemeester en schepenen nog geen gunningsbeslissing heeft genomen, zodat zodanige beslissing evenmin het voorwerp kan uitmaken van een procedure voor de Raad van State, en het beroep hiertegen aldus onontvankelijk is.

Beoordeling

6.4. In haar nota bevestigt de verwerende partij dat nog geen gunningsbeslissing betreffende de opdracht is genomen.

Er lijkt vooralsnog geen gunningsbeslissing te zijn genomen. Daardoor is een beroep tot nietigverklaring van die akte, en derhalve ook van de vordering tot schorsing, die er een accessorium van uitmaakt, voorbarig en niet ontvankelijk.

VII. Schorsingsvoorwaarden

7. Naar luid van artikel 17, § 1, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 kan slechts tot schorsing van de

tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing – die te dezen de toepasselijke procedure lijkt te kunnen zijn – worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring én dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van het besluit *prima facie* kan verantwoorden.

VIII. Onderzoek van het enig middel in de zaak 221.627

8. Het is passend om in de eerste plaats het middel in de zaak 221.627 te beoordelen.

Uiteenzetting van het middel

8.1. Het enig middel is genomen uit “machtsoverschrijding, met name de schending van de materiële bevoegdheid, van de artikelen 33 en 41 van de Grondwet, van artikel 6, § 1, VIII, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen [hierna: de bijzondere wet van 8 augustus 1980], van artikel 46, eerste lid van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen [hierna: de gewone wet van 9 augustus 1980], van artikel 2 van het Gemeentedecreet, van de artikelen 6, § 2/1 en 6, § 7, tweede lid van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen [hierna: de wet bevolkingsregisters], van artikel 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten [hierna: het koninklijk besluit identiteitskaarten], van de artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs [hierna: het koninklijk besluit rijbewijs] en van artikel 28 van het koninklijk besluit van 18 november 2011 betreffende de kruispuntbank van de rijbewijzen [hierna: het koninklijk besluit kruispuntbank]”.

8.2. In de materie van de rijbewijzen zijn de gemeenten belast met een medebewindstaak van uitreiking van de voorlopige rijbewijzen en van de rijbewijzen en van verwerking van de gegevens ervan.

De verzoekende partij betoogt dat de bestreden beslissingen de modaliteiten van uitreiking van de voorlopige rijbewijzen en rijbewijzen beogen te wijzigen en aan te vullen door aan een private dienstverlener de opdracht toe te wijzen om over te gaan tot het bezorgen van onder meer rijbewijzen aan de aanvrager op een door hem gekozen locatie (woonplaats, arbeidsplaats, enz.) en op een door hem gekozen tijdstip.

Daar waar volgens de regelgeving en de praktijk de aanvrager van een rijbewijs zich twee maal naar de gemeentelijke administratie moet begeven (éénmaal voor de aanvraag en éénmaal voor de uitreiking) zou volgens de door middel van de bestreden beslissingen beoogde opdracht de uitreiking door de bezorgdienst gebeuren aan de aanvrager op een door deze laatste gekozen locatie en op een door hem gekozen tijdstip.

Aldus grijpt de verwerende partij volgens de verzoekende partij rechtstreeks in in de materie van de rijbewijzen, die behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid, en dit door de modaliteiten van afgifte van rijbewijzen te wijzigen en aan te vullen.

Deze wijze van uitreiking van rijbewijzen wijkt volgens de verzoekende partij ook op fundamentele wijze af van de bestaande regelgeving en is hiermee bijgevolg in strijd.

Aldus overschrijdt de verwerende partij volgens de verzoekende partij haar bevoegdheid om uitsluitend gemeentelijke belangen te regelen.

8.3. De verzoekende partij licht vervolgens nader toe “in welke mate de middels de bestreden besteksbepalingen beoogde dienstverlening strijdig is met de regelgeving en in welke mate bijgevolg de bestreden beslissingen de in het middel beoogde bepalingen schenden”.

8.3.1. Wat “[d]e afgifte aan de persoon van de aanvrager” betreft.

Uit de artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit rijbewijs vloeit volgens de verzoekende partij voort dat het rijbewijs noodzakelijkerwijze wordt afgegeven “aan de persoon” van de aanvrager. Uit processtap 11 van de in het bestek beschreven processtroom van bezorging van de rijbewijzen op locatie blijkt dat de afgifte van de rijbewijzen in eerste instantie door de stad aan de bezorgdienst gebeurt, die deze ophaalt bij de stad. De huidige regelgeving laat volgens de verzoekende partij echter niet toe dat de burgemeester of zijn gemachtigde aan een andere persoon dan de aanvrager (of diens lasthebber) het voorlopig rijbewijs of het rijbewijs afgeeft of meegeeft. Minstens dienen hiervoor in de regelgeving voorwaarden inzake veiligheid en beveiliging te worden ingebouwd.

8.3.2. Wat “[d]e afgifte door de burgemeester of diens gemachtigde” betreft.

De artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit rijbewijs bepalen dat het voorlopig rijbewijs en het rijbewijs enkel “door de burgemeester van de gemeente of door diens gemachtigde” mogen worden afgegeven. Bij de beoogde afgifte van de voorlopige rijbewijzen en rijbewijzen op locatie zal de afgifte aan de aanvrager gebeuren door een personeelslid van een private bezorgingsdienst (processtap 13). Deze laatste beantwoordt volgens de verzoekende partij niet aan de notie van de burgemeester of diens gemachtigde. Aldus zal de afgifte volgens haar gebeuren door een persoon die hiertoe niet gemachtigd is en over geen geldige delegatie beschikt. Delegatie is volgens de verzoekende partij enkel aanvaardbaar indien zij binnen de schoot van de administratie blijft. Private personen mogen

derhalve niet gemachtigd zijn om een taak uit te voeren die de regelgeving aan een bestuur of orgaan ervan toevertrouwt.

De taken die aldus aan de private dienstverlener worden toevertrouwd, gaan volgens de verzoekende partij bovendien veel verder dan louter het materiële vervoer van de documenten tot bij de aanvrager. Uit de omschrijving van de processtap 13 blijkt immers dat deze private dienstverlener wel degelijk belast wordt met verschillende aspecten van de eigenlijke beslissingsbevoegdheid inzake “de afgifte van de uitreiking van het rijbewijs”.

Processtap 13 wordt immers omschreven als volgt :

“De bezorgdienst bezorgt het document aan de burger na identiteitscontrole.”

Uit de omschrijving van deze processtap in de besteksbepaling III.2.2 blijkt dat de private bezorger achtereenvolgens dient over te gaan tot:

- de controle van de identiteit van de burger aan de hand van zijn e-ID;
- de controle van het oude paspoort of rijbewijs dat aan hem wordt meegegeven;
- de controle van de gegevens op het nieuwe document ;
- het maken van een appreciatie over de juistheid van de identiteit van de aanvrager en over de juistheid van de e-ID of het rijbewijs.

Ook uit de besteksbepaling dat bij de minste twijfel over de identiteit, de juistheid van het document of andere, de bezorging dient te worden stopgezet, blijkt volgens de verzoekende partij dat daarbij aan de private dienstverlener een appreciatiebevoegdheid wordt toegekend.

Dat de beslissingsmacht terzake niet uitsluitend bij de burgemeester of zijn gemachtigde ligt, doch ook grotendeels bij de private dienstverlener, blijkt volgens de verzoekende partij dan ook uit het feit dat hij en enkel

hij een appreciatie moet maken over de vraag of er al dan niet twijfel bestaat over de identiteit.

Aldus schendt het bestek volgens haar ook artikel 6, § 7, tweede lid, van de wet bevolkingsregisters, dat bepaalt :

“Hij (lees : de Koning) bepaalt ook welke de openbare overheden en ambtenaren zijn op wier vordering de kaart moet worden getoond.”

In uitvoering hiervan bepaalt artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit identiteitskaarten:

“Een van deze beide documenten moet worden overgelegd bij elke vordering van de politie, evenals bij elke aangifte, bij elke aanvraag van getuigschriften en, in het algemeen, telkens als de houder het bewijs van zijn identiteit dient te leveren.”

Uit de voormelde wettelijke en reglementaire bepalingen vloeit volgens de verzoekende partij dan ook voort dat de identiteitskaart enkel aan openbare overheden en ambtenaren moet worden getoond, onder meer voor de identificatie en de authenticatie van de aanvrager van het rijbewijs aan de hand van de gegevens vermeld in artikel 6, § 2/1, van dezelfde wet, dat hiertoe de machtiging tot gebruik van deze gegevens op de identiteitskaart verleent.

Aangezien de private dienstverlener geen openbare overheid of ambtenaar is in de zin van artikel 6, § 7, tweede lid, van de wet bevolkingsregisters, kan deze volgens de verzoekende partij niet betrokken worden bij het proces van identificatie en authenticatie van de aanvrager van een rijbewijs.

8.3.3. Wat “[d]e controle van de reglementaire voorwaarden op het ogenblik van de afgifte” betreft.

Uit de bepalingen van het koninklijk besluit rijbewijs en artikel 23, § 1, 1°, van de wet ‘betreffende de politie over het wegverkeer’, gecoördineerd op 16 maart 1968 (hierna: de wegverkeerswet), leidt de verzoekende partij af dat de fysieke afgifte van het rijbewijs noodzakelijkerwijze gepaard moet gaan met een laatste onderzoek of de aanvrager nog voldoet aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden op grond van een consultatie van de kruispuntbank van de rijbewijzen. Beide stappen (laatste onderzoek en afgifte) dienen volgens haar dan ook simultaan te gebeuren. De afgifte van rijbewijzen op locatie door een externe bezorgdienst laat volgens de verzoekende partij een dergelijke controle op de naleving van de wettelijke en reglementaire voorwaarden op het ogenblik van de afgifte niet langer toe. Immers, tussen de processtap 11 (ogenblik waarop de bezorgdienst het rijbewijs ophaalt bij de stad en dus het laatste ogenblik dat de burgemeester of zijn gemachtigde de kruispuntbank van de rijbewijzen heeft kunnen consulteren) en de processtap 13 (ogenblik waarop de burger het rijbewijs in ontvangst neemt van de bezorgdienst) loopt noodzakelijkerwijze een bepaalde tijdsspanne, die afhankelijk is van de afspraak omtrent de plaats en het tijdstip van afgifte die de bezorgdienst en de burger in onderling overleg hebben afgesproken. In die tijdsspanne, die kan lopen van enkele uren tot dagen, of zelfs meer, kunnen de gegevens in de inlichtingenfiche bedoeld in de artikelen 57 en 58 van het koninklijk besluit rijbewijs en in de kruispuntbank van de rijbewijzen gewijzigd en aangepast zijn, zodat de aanvrager mogelijk niet langer voldoet aan de voorwaarden van de wegverkeerswet en het koninklijk besluit rijbewijs.

De beschrijving van de processtap 13 in de op 20 januari 2017 goedgekeurde bijakte, met name de bezorging van het rijbewijs na identiteitscontrole door de private dienstverlener, in besteksbepaling III.2.2, is volgens de verzoekende partij niet van aard afbreuk te doen aan deze vaststelling. Nog steeds is het perfect mogelijk dat tussen de processtap 11 (ogenblik waarop de bezorgdienst het rijbewijs ophaalt bij de stad) en de processtap 13 (ogenblik waarop de burger het rijbewijs in ontvangst neemt van de bezorgdienst, na identificatie van

zijn identiteit) wijzigingen zijn opgetreden in de gegevens in de kruispuntbank van de rijbewijzen, zodat de aanvrager niet langer voldoet aan de voorwaarden voor afgifte van het rijbewijs of voorlopig rijbewijs. Nergens in de beschrijving van deze processtap is immers voorzien dat op het ogenblik van deze bezorging de private dienstverlener *in real time* contact moet hebben met de stadsdienst om na te gaan of de aanvrager nog voldoet aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden voor afgifte. De beschrijving van processtap 13 bepaalt weliswaar dat “de bezorging (...) op eenvoudig verzoek van de stad tot op het moment van de overhandiging (kan) stopgezet worden, bijvoorbeeld indien zou blijken dat op dat moment niet meer aan de reglementaire voorwaarden voldaan wordt”, doch uit de beschrijving zelf blijkt dat het slechts om een facultatief initiatief gaat van de stadsdiensten en niet om een verplichte laatste controle op het ogenblik van de afgifte.

8.3.4. Wat “[d]e afgifte binnen de reglementaire termijnen” betreft.

Ook de afgifte binnen de reglementaire termijnen zoals bepaald in artikel 17, § 1, vierde en vijfde lid, van het koninklijk besluit rijbewijs is volgens de verzoekende partij door de bestreden beslissingen niet verzekerd. Enkel de burgemeester of dienst gemachtigde, belast met de uitreiking en de afgifte, zijn bevoegd om na te gaan of deze termijn werd gerespecteerd. Indien het rijbewijs wordt afgegeven door een private bezorgdienst, bestaat volgens de verzoekende partij de kans dat op het ogenblik van de afgifte deze termijnen zijn verstreken en het rijbewijs bijgevolg niet langer geldig is.

Ook hier stelt zij weerom dat zoals bij de vorige grief de beschrijving van de processtap 13 in de besteksbepaling III.2.2 niet van aard is om tegemoet te komen aan het beschreven risico van afgifte van een nietig rijbewijs of voorlopig rijbewijs. Uit de beschrijving van processtap 13 blijkt dat de private dienstverlener de identiteit van de aanvrager controleert aan de hand van zijn e-ID en vervolgens controle uitoefent op het oude rijbewijs en het nieuwe rijbewijs

alvorens tot bezorging hiervan over te gaan. Er is echter geenszins in voorzien dat op het ogenblik van de materiële afgifte contact wordt opgenomen met de stadsdiensten teneinde na te gaan of nog aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden inzake de termijn is voldaan. Deze controle is volgens de verzoekende partij louter en alleen afhankelijk van een initiatief dat de stadsdiensten zouden nemen in de loop van de dag, nadat zij in de ochtend zijn verwittigd van het tijdsvak waarin de bezorging zal plaatsvinden, om al dan niet na te gaan of nog aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden is voldaan en om hieromtrent contact op te nemen met de private dienstverlener.

8.3.5. Wat “[d]e activering en de registratie van het afgegeven rijbewijs” betreft.

Uit artikel 28 van het koninklijk besluit kruispuntbank leidt de verzoekende partij ten slotte af dat er geen enkele tijdsspanne mag verlopen tussen de fysieke afgifte en het aanpassen van de gegevens in de kruispuntbank van de rijbewijzen. In het door de bestreden beslissingen beoogde bezorgingssysteem via een private dienstverlener verloopt er volgens haar echter noodzakelijkerwijze een zekere tijdsspanne tussen het ogenblik waarop de bezorgdienst het rijbewijs bezorgt aan de burger (processtap 13) en het ogenblik dat de stad het afgeleverde rijbewijs activeert en registreert in de kruispuntbank van de rijbewijzen (processtap 17).

In processtap 16 staat wel beschreven dat op het ogenblik dat de burger tekent voor ontvangst “een versleuteld bericht naar de stad (*real time Proof of Delivery*) dat het rijbewijs of paspoort werd bezorgd” wordt verstuurd, waarna volgens processtap 17 “een loketmedewerker (...) onmiddellijk het nieuwe document in de achterliggende toepassingen (activeert) en [...] indien nodig het oude document [deactiveert]”. Aldus bestaat er volgens de verzoekende partij evenwel geen enkele garantie dat de activering onmiddellijk zal geschieden, zoals dit momenteel aan het loket wel het geval zou zijn. Volgens de beschrijving uit de

processtappen 16 en 17 is de onmiddellijke activering immers afhankelijk van de verzending van “een versleuteld bericht” door de private dienstverlener naar de stadsdiensten, waaromtrent geen enkele garantie van goede aankomst bestaat, noch omtrent het tijdstip van ontvangst van de berichten. Bovendien is de verwerking van de activering van deze berichten volledig afhankelijk van de beschikbaarheid van de loketmedewerker. Indien deze op hetzelfde ogenblik tientallen berichten van bezorging ontvangt, zal mogelijk de verwerking en activering pas enige tijd later plaatsvinden, en dit afhankelijk van diens werkdruk.

Beoordeling

8.4. Overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de Grondwet worden de uitsluitend gemeentelijke belangen door de gemeenteraden geregeld volgens de beginselen bij de Grondwet vastgesteld.

Artikel 2, eerste en tweede lid, van het Gemeentedecreet (van 15 juli 2005), bepaalt:

“De gemeenten beogen om op het lokale niveau bij te dragen tot het welzijn van de burgers en tot de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied. Overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet zijn ze bevoegd voor de aangelegenheden van gemeentelijk belang voor de verwezenlijking waarvan ze alle initiatieven kunnen nemen.

Overeenkomstig artikel 6, § 1, VIII, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en met toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, oefenen de gemeenten ook de bevoegdheden uit die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.”

Overeenkomstig artikel 6, § 1, VIII, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 mogen de handelingen, reglementen en verordeningen van de overheden van de provincies, de bovengemeentelijke besturen, de gemeenten, de agglomeraties en federaties van gemeenten en andere bestuursoverheden niet in strijd zijn met de wetten en de besluiten van de federale

overheid of de decreten en besluiten van de gemeenschappen, die in elk geval die overheden met de uitvoering daarvan en met andere opdrachten, met inbegrip van het geven van advies, kunnen belasten, alsook met het op de begroting brengen van alle uitgaven die zij aan deze overheden opleggen.

8.5. De verzoekende partij lijkt zich niet dienstig te kunnen beroepen op de beweerde schending van artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980, overeenkomstig welke bepaling de handelingen van de overheden van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties en andere bestuursoverheden niet in strijd mogen zijn met de decreten en de reglementen van de Gemeenschappen of de Gewesten, welke die overheden met de uitvoering daarvan kunnen belasten. Deze bepaling verwijst immers slechts naar de overeenstemming met de decreten en de reglementen van de Gemeenschappen of de Gewesten, terwijl het middel uitgaat van een gebrek aan overeenstemming met de bestaande federale regelgeving. In de mate dat de schending van artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 wordt aangevoerd, lijkt het middel dan ook onontvankelijk.

8.6. Het door artikel 41 van de Grondwet en artikel 2, eerste lid, van het Gemeentedecreet gehuldigde beginsel van de lokale autonomie sluit niet uit dat er door de bevoegde wetgever beperkingen aan kunnen worden gesteld.

De gemeentelijke autonomie is aldus niet absoluut en de gemeenteraad is gebonden door de algemene bepalingen die door de hogere overheden worden opgelegd.

Het beginsel van de lokale autonomie staat er voorts in principe geenszins aan in de weg dat de wet- of decreetgever oordeelt dat een aangelegenheid beter op een meer algemeen niveau wordt behandeld, zodat ze op een uniforme wijze zal zijn geregeld voor het gehele betrokken grondgebied.

8.7. In het tweede lid van het voormelde artikel 2 van het Gemeentedecreet wordt voorts aangegeven dat de gemeenten tevens bij wet of decreet ingeschakeld kunnen worden voor het verlenen van hun medewerking aan de uitvoering van taken die het lokale belang overschrijden (medebewind). Het begrip “medebewind” heeft aldus betrekking op de loutere tenuitvoerlegging door gemeenten of provincies van een hogere regeling die door de federale, gemeenschaps- of gewestoverheid werd uitgevaardigd, waardoor er zo goed als geen discretionaire bevoegdheid bestaat voor het orgaan dat belast is met de medebewindstaak. Enkel op het vlak van de organisatie van de dienstverlening mogen de gemeenten en provincies in voorkomend geval nog initiatieven nemen, maar de inhoud van de taak zelf is het voorwerp van een stringente regeling die door de federale, gemeenschap- of gewestoverheid werd uitgevaardigd.

De bestreden beslissingen lijken door de verwerende partij te zijn genomen in het kader van haar medebewindstaken, hetgeen overigens niet wordt betwist.

Evenmin wordt betwist dat zij te dezen gebonden is door de voorschriften van het koninklijk besluit rijbewijs en van het koninklijk besluit kruispuntbank.

8.8. Volgens de verzoekende partij grijpt de verwerende partij door middel van de bestreden beslissingen rechtstreeks in in de materie van de rijbewijzen, die behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid, en dit door de modaliteiten van afgifte van rijbewijzen te wijzigen en aan te vullen. Het onderzoek van deze grief hangt samen met het onderzoek van de overige grieven die in het middel worden aangevoerd en waarbij op concrete wijze wordt uiteengezet waarom de bestreden beslissing op vijf punten zou afwijken van de bestaande federale regelgeving.

8.9. De vraag die in het kader van onderhavig middel dient te worden onderzocht, is bijgevolg of de bestreden beslissingen al dan niet afwijken van de bepalingen van het koninklijk besluit rijbewijs en het koninklijk besluit kruispuntbank op de vijf punten die door de verzoekende partij in haar verzoekschrift worden uiteengezet. In het kader van de voorliggende schorsingsvordering voert de verzoekende partij in dit verband bovendien ook bijkomend een schending aan van de artikelen 6, § 2/1 en 6, § 7, tweede lid, van de wet bevolkingsregisters en van artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit identiteitskaarten.

8.10. De artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit rijbewijs, waarvan de schending wordt aangevoerd, bepalen:

“Art. 7. Het voorlopige rijbewijs model 3 stemt overeen met het model van bijlage 2.

Het voorlopige rijbewijs wordt afgegeven:

1° aan de personen bedoeld in artikel 3, § 1, 1° en 3°, b) en c), door de burgemeester van de gemeente of door diens gemachtigde waar de aanvrager ingeschreven of vermeld is in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister;

2° aan de personen bedoeld in artikel 3, § 1, 2° door de burgemeester van de gemeente of door diens gemachtigde die de bijlage 33 heeft afgegeven;

3° aan de personen bedoeld in artikel 3, § 1, 3°, a), door de Minister van Buitenlandse Zaken of zijn gemachtigde;

4° aan de personen bedoeld in artikel 3, § 1, 4°, door de burgemeester of diens gemachtigde, van de gemeente waar de Belgische onderwijsinstelling zich bevindt waar de aanvrager is ingeschreven.

Het voorlopige rijbewijs wordt uitgereikt tegen afgifte van een degelijk ingevulde aanvraag om een voorlopig rijbewijs en op vertoon van het bewijs dat voldaan is aan de voorwaarden voorgeschreven bij artikel 6, 1°, b), c), e), g) en 3°, f), tweede streepje.

Het model van de aanvraag om een voorlopig rijbewijs en van het attest voorgelegd door de kandidaat die artikel 6, 3°, f), tweede streepje inroept, wordt bepaald door de Minister.

[...]

Art. 17. § 1. Het rijbewijs komt overeen met het model van bijlage 1.

Het rijbewijs wordt uitgereikt door de overheid bedoeld in artikel 7, tegen afgifte van een degelijk ingevulde aanvraag om een rijbewijs. Het model van de aanvraag om een rijbewijs wordt bepaald door de Minister. Deze aanvraag bevat de toestemming van de aanvrager voor het gebruik van zijn foto en het elektronisch beeld van zijn handtekening uit het Rijksregister van de natuurlijke personen, zoals bedoeld in artikel 6bis, § 1, 1°, van de

wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, voor de vervaardiging van het rijbewijs.

Deze aanvraag is vergezeld van:

1° een foto van de aanvrager die voldoet aan de door de minister vastgestelde normen, indien de foto, bedoeld in het tweede lid, niet gebruikt kan worden voor de vervaardiging van het rijbewijs;

2° de verklaringen betreffende de lichamelijke en visuele geschiktheid of, in voorkomend geval, de attesten voorgeschreven in de artikelen 41, §§ 2 of 3, 44, § 5 en 45, tweede lid. Het attest voorgeschreven in artikel 44, § 5 is niet vereist indien de kandidaat houder is van een nog geldig rijbewijs, waarvoor het attest reeds aangeboden werd;

3° een verklaring op eer waarin gesteld wordt dat de aanvrager geen houder is van een Europees rijbewijs, behalve in het in § 2 bedoelde geval;

4° in voorkomend geval, de rechtvaardiging van de ingeroepen vrijstelling van het theoretische examen of het praktische examen.

Het rijbewijs is uitgereikt binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum van het slagen voor het praktische examen bedoeld in de artikelen 29, 2° en 33 en in artikel 21 van het koninklijk besluit van 4 mei 2007 betreffende het rijbewijs, de vakbekwaamheid en de nascholing van bestuurders van voertuigen van de categorieën Cl, Cl+E, C, C+E, Dl, Dl+E, D, D+E. Zoniet moet de kandidaat opnieuw scholing volgen en een nieuw theoretisch en praktisch examen afleggen.

Elk rijbewijs dat niet wordt afgegeven binnen een termijn van drie maanden na de aanvraag, wordt vernietigd door de overheid bedoeld in artikel 7.

De minister of zijn gemachtigde bepaalt de bestemming die moet worden gegeven aan de aanvraagformulieren.

§ 2. Indien de aanvrager, overeenkomstig artikel 27, 2°, een Europees rijbewijs of een buitenlands rijbewijs voorlegt, bedoeld in artikel 23, § 2, 1° van de wet, ondertekent hij een verklaring waarbij bevestigd wordt dat het rijbewijs authentiek en nog geldig is; het rijbewijs wordt afgegeven aan de overheid bedoeld in artikel 7.

Indien het een Europees rijbewijs betreft, wordt het teruggezonden naar de overheid die het heeft uitgereikt, met vermelding van de redenen voor die terugzending. Indien het om een buitenlands rijbewijs gaat, wordt dat rijbewijs bewaard door de in artikel 7 genoemde overheid en aan de houder teruggegeven wanneer deze niet meer voldoet aan de voorwaarden die in artikel 3, § 1, voor het verkrijgen van een rijbewijs gesteld worden, tegen teruggave van het Belgische rijbewijs.

§ 3. Er mag geen rijbewijs worden afgegeven aan de aanvrager die reeds houder is van een Europees rijbewijs, behalve in het geval bedoeld in § 2. Er mag geen rijbewijs worden afgegeven aan de aanvrager die reeds houder is van een Europees rijbewijs dat het voorwerp uitmaakt van een nationale beperking, een schorsing of een intrekking in een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte.”

Artikel 28 van het koninklijk besluit kruispuntbank, waarvan eveneens de schending wordt aangevoerd, bepaalt bovendien:

“De overheid bedoeld in artikel 7 van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 registreert elke aanvraag om een rijbewijs in de kruispuntbank bij het indienen van de aanvraag.

De overheid bedoeld in het eerste lid registreert de afgifte van het rijbewijs onmiddellijk in de kruispuntbank.”

In het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit kruispuntbank wordt hierover onder meer het volgende opgemerkt:

“De kruispuntbank dient als authentieke bron voor de rijbewijsgegevens opgesomd in artikel 4. Deze gegevens vinden hun oorsprong bij de registratie van het rijbewijs, die in de eerste plaats gebeurt door de gemeentelijke overheidsdiensten en in bepaalde gevallen door de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken. Deze diensten zijn immers verantwoordelijk voor de afgifte, zoals bepaald in de artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs. Het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid kan als beheersdienst deze gegevens verbeteren, aanvullen en wijzigen.”

De burgemeester of zijn gemachtigde wordt overeenkomstig de voormelde artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit rijbewijs, en behoudens het geval vermeld in artikel 7, tweede lid, 3°, van dit besluit belast met de afgifte van het voorlopig rijbewijs en het rijbewijs, evenals met de controle of aan de voorwaarden voor de afgifte of het uitreiken van een rijbewijs is voldaan.

De gegevens verwerkt in de kruispuntbank van de rijbewijzen kunnen onder meer worden gebruikt voor deze controle op de afgifte van de rijbewijzen. De burgemeester of zijn gemachtigde zijn overeenkomstig artikel 14 van het koninklijk besluit kruispuntbank dan ook gemachtigd om gebruik te maken van de gegevens opgenomen en ter beschikking gesteld in de kruispuntbank zonder de voorafgaande machtiging, voorzien in artikel 13, § 1, van de wet van 14 april 2011 ‘houdende diverse bepalingen’, waarin onder meer de kruispuntbank van de rijbewijzen wordt opgericht (titel 3, hoofdstuk 1).

‡AHHRKDDBC-BDACHBV‡

De kruispuntbank van de rijbewijzen heeft tot doel de informatisering van de procedure met betrekking tot de aanvragen om een rijbewijs en de vereenvoudiging van de inspectie en de controle met betrekking tot rijbewijzen en bewijzen van vakbekwaamheid, zowel bij de afgifte ervan als daarna. Zij heeft eveneens tot doel de betrouwbaarheid van de gegevens met betrekking tot rijbewijzen te waarborgen en de gegevensuitwisseling tussen alle betrokken diensten te garanderen en te vergemakkelijken.

In de parlementaire voorbereiding bij de wet wordt tevens benadrukt dat de registratie in de kruispuntbank van ieder rijbewijs dat in België wordt afgeleverd, essentieel is voor de in artikel 6 van de wet opgesomde doeleinden (*Parl. St. Kamer 2010-2011, nr. 1208/1, 7*).

Om die reden moet het actualiseren van de gegevens binnen de kruispuntbank “onverwijld” door alle diensten worden uitgevoerd en moet de overheid bedoeld in artikel 7 van het koninklijk besluit rijbewijs de afgifte van het rijbewijs ook “onmiddellijk” registreren in de kruispuntbank.

8.11. *Wat de afgifte aan de persoon van de aanvrager door de burgemeester of door diens gemachtigde betreft*

8.11.1. Wat de grieven van de verzoekende partij inzake (1) de afgifte aan de persoon van de aanvrager en (2) door de burgemeester of diens gemachtigde betreft, lijkt niet vast te staan dat de voorliggende besteksbepalingen strijdig zijn met de voormelde artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit rijbewijs.

Het begrip “afgifte” in de artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit rijbewijs lijkt immers geen betrekking te hebben op de louter materiële overhandiging van het rijbewijs. In deze bepalingen lijkt daarentegen de overheid te worden aangewezen die bevoegd is om het rijbewijs uit te reiken, de termijn te worden bepaald waarbinnen het rijbewijs dient te worden uitgereikt, evenals een

aantal gevallen te worden omschreven waarin geen rijbewijs mag worden afgegeven of uitgereikt.

Artikel 17 van het koninklijk besluit rijbewijs vermeldt dan ook uitdrukkelijk dat het rijbewijs wordt uitgereikt door de overheid bedoeld in artikel 7, tegen afgifte van een degelijk ingevulde aanvraag om een rijbewijs.

Ook in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 24 augustus 2007, waarbij artikel 7, tweede lid, 4° werd ingevoegd, wordt de wijziging als volgt toegelicht:

“Artikel 4 bepaalt dat het rijbewijs aan de kandidaten die houder zijn van een door een consulaire post afgegeven identiteitskaart van Belg, zal worden afgegeven door de gemeente waar de Belgische onderwijsinstelling zich bevindt waar de aanvrager is ingeschreven.”

Bijgevolg lijkt noch de louter materiële overhandiging van het rijbewijs door de burgemeester of zijn gemachtigde aan de bezorgdienst, noch de louter materiële overhandiging van het rijbewijs door de bezorgdienst aan de aanvrager op locatie, *prima facie* gekwalificeerd te moeten worden als een “afgifte” in de zin van de voormelde artikelen 7 en 17 van het koninklijk besluit rijbewijs.

8.11.2. Stap 13 “Bezorgdienst bezorgt het document aan de burger na identiteitscontrole” wordt in bepaling III.2.2 van het bestek als volgt omschreven:

“De bezorgdienst laat de ochtend van de bezorging aan de burger en de stad weten in welk 2-uurs tijdsvak hij verwacht de bezorging te zullen doen.
De bezorger biedt zich binnen het afgesproken tijdsvak en op het afgesproken adres aan bij de burger.
De bezorger legitimeert zich en controleert de identiteit van de burger aan de hand van het elD.
Als er een oud paspoort of rijbewijs meegegeven moet worden met de bezorgdienst, ontvangt en controleert de bezorger dat document.
De bezorger controleert ook de gegevens op het nieuwe document, en bezorgt het dan aan de aanvrager.

Bij de minste twijfel over de identiteit, de juistheid van het document of andere, wordt de bezorging stopgezet, en deelt de bezorger de burger mee dat die zich bij het stads kantoor moet aanbieden.

Er kan enkel aan de aanvrager bezorgd worden.

De bezorging kan op eenvoudig verzoek van de stad tot op het moment van de overhandiging stopgezet worden, bijvoorbeeld indien zou blijken dat op dat moment niet meer aan de reglementaire voorwaarden voldaan wordt.

Indien een eerste bezorgpoging niet succesvol was, neemt de bezorgdienst contact op met de burger om een tweede bezorgafpraak in te plannen. Indien ook deze tweede bezorgafpraak niet succesvol is, wordt het paspoort of rijbewijs terugbezorgd aan de stad, en kan de burger het document aan het stadsloket ophalen.

Ook als de bezorging niet binnen een bepaalde termijn (rekening houdend met de reglementaire termijnen) heeft kunnen plaatsvinden, wordt het paspoort of rijbewijs terugbezorgd aan de stad.”

Uit deze omschrijving blijkt op het eerste gezicht niet dat de beslissingsmacht inzake de afgifte of de uitreiking van het rijbewijs “grotendeels bij de private dienstverlener” zou vallen, zoals de verzoekende partij aanvoert in haar verzoekschrift.

De handelingen waaraan een beslissingsbevoegdheid kleeft, zoals het ontvangen en verwerken van de aanvraag, de uitreiking, de activatie en deactivatie in de kruispunt databank en de vernietiging van oude documenten, lijken immers in handen van de burgemeester en zijn administratie te blijven. De private dienstverlener lijkt enkel te worden belast met het materieel vervoer van de documenten tot bij de aanvrager en, desgevallend, het materieel vervoer van oude documenten van bij de aanvrager terug naar de stad. Dat de bezorger daarbij gegevens dient te controleren opdat de juiste documenten aan de juiste persoon worden bezorgd, lijkt op zichzelf niet in te houden dat aan de bezorgdienst een beslissingsbevoegdheid zou worden overgedragen inzake de afgifte of de uitreiking van het rijbewijs, te meer daar het bestek uitdrukkelijk bepaalt dat bij de minste twijfel over de identiteit, de juistheid van het document of andere de bezorging dient te worden stopgezet en de bezorger de burger dient mee te delen dat deze zich bij het stads kantoor dient aan te bieden.

8.11.3. In het kader van de voorliggende schorsingsvordering wordt hier bijkomend nog een schending aangevoerd van artikel 6, §§ 2/1 en 7, tweede lid, van de wet bevolkingsregisters en van artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit identiteitskaarten.

Uit deze wettelijke en reglementaire bepalingen vloeit volgens de verzoekende partij voort dat de identiteitskaart enkel aan openbare overheden en ambtenaren moet worden getoond, onder meer voor de identificatie en de authenticatie van de aanvrager van het rijbewijs aan de hand van de gegevens vermeld in artikel 6, § 2/1 van voormelde wet, dat hiertoe de machtiging tot gebruik van deze gegevens op de identiteitskaart verleent.

Aangezien de private dienstverlener geen openbare overheid of ambtenaar is in de zin van artikel 6, § 7, tweede lid, van de wet bevolkingsregisters, kan deze volgens de verzoekende partij niet betrokken worden bij het proces van identificatie en authenticatie van de aanvrager van een rijbewijs.

8.11.4. Artikel 6, § 2/1, van de wet bevolkingsregisters, bepaalt dat de gegevens bedoeld in § 2, tweede lid, 1°, 2°, 3°, 5° en 10°, van deze wet eveneens kunnen worden gebruikt voor de identificatie en authenticatie van de aanvrager van het rijbewijs of van het als zodanig geldend bewijs, bedoeld in de wegverkeerswet.

Overeenkomstig artikel 6, § 7, tweede lid, van diezelfde wet, bepaalt de Koning ook welke de openbare overheden en ambtenaren zijn op wier vordering de identiteitskaart of de vreemdelingenkaart moet worden getoond.

Artikel 1 van het koninklijk besluit identiteitskaarten bepaalt:

“Iedere Belg die volle vijftien jaar oud is, moet houder zijn van een identiteitskaart die als bewijs van inschrijving in het bevolkingregister geldt of, in geval van verlies, diefstal of vernieling van die kaart, van een overeenkomstig artikel 6 afgegeven attest. Dit attest dat in geen geval als

identiteitskaart kan gelden, is geldig gedurende één maand en de geldigheidsduur kan worden verlengd door het bestuur van de gemeente waar de betrokkene zijn hoofdverblijfplaats heeft.

Een van deze beide documenten moet worden overgelegd bij elke vordering van de politie, evenals bij elke aangifte, bij elke aanvraag van getuigschriften en, in het algemeen, telkens als de houder het bewijs van zijn identiteit dient te leveren.

Een van deze beide documenten moet ook worden overgelegd aan de gerechtsdeurwaarder die belast is met de betekening van een exploit of aan de personen die overeenkomstig artikel 37, § 1, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, belast zijn met de afgifte van het afschrift van een dergelijk exploit.”

In artikel 1, tweede lid, van het voormelde besluit worden aldus de bepalingen van artikel 1, tweede en derde lid, van het koninklijk besluit van 29 juli 1985 ‘betreffende de identiteitskaarten’ behouden, welke bepalingen regelen aan wie de identiteitskaart moet worden overgelegd.

Buiten de regeling opgelegd door dit artikel staat het de burger dus vrij zijn identiteitskaart voor te leggen.

8.11.5. De zogenaamde identiteitscontrole zoals voorgeschreven in stap 13 van punt III.2.2 van het bestek lijkt evenwel niet met de verplichte overlegging van de identiteitskaart in de zin van het voormelde artikel 1 van het koninklijk besluit identiteitskaarten te kunnen worden gelijkgesteld.

De situatie beoogd in stap 13 van het bestek lijkt daarentegen buiten de regeling te vallen, opgelegd door het voormelde artikel 1 van het koninklijk besluit identiteitskaarten, in welk geval het de burger vrij staat om al dan niet zijn identiteitskaart voor te leggen.

De bevoegdheid inzake de identificatie en de authenticatie van de aanvrager van het rijbewijs aan de hand van de gegevens vermeld in artikel 6, § 2/1, van voormelde wet, inzake de controle van de reglementaire voorwaarden voor het verkrijgen van het rijbewijs, en inzake de gegevens vervat in de kruispunt-

bank met het oog op het bekomen van een rijbewijs, lijkt immers nog steeds bij de burgemeester of diens gemachtigde te berusten en niet bij de private bezorgdienst.

De controle die in stap 13 van het bestek wordt voorzien, lijkt er enkel toe te strekken dat de bezorger aan de hand van het eID de identiteit van de burger verifieert opdat het te bezorgen document effectief aan de aanvrager zou worden bezorgd. In tegenstelling tot waar de verzoekende partij van uitgaat, lijkt de private dienstverlener daarbij geenszins betrokken te worden bij het proces van identificatie en authenticatie van de aanvrager van een rijbewijs.

De controle van het eID bij de bezorging lijkt bovendien te kaderen binnen een uitdrukkelijk en vrijwillig verzoek vanwege de burger zelf om het aangevraagde rijbewijs door een gespecialiseerde bezorgdienst te laten bezorgen.

De bezorger lijkt de burger ook niet te kunnen verplichten om het eID voor te leggen. Indien de burger weigert om zijn eID te tonen, zal dit enkel tot gevolg hebben dat de aanvrager zich alsdan toch opnieuw bij het stadskantoor dient aan te bieden.

Ten slotte bepaalt het bestek ook dat bij de minste twijfel over de identiteit de bezorging moet worden stopgezet en dat de bezorger in dat geval de burger dient mee te delen dat hij zich bij het stadskantoor dient aan te bieden. In tegenstelling tot de premisse waarvan de verzoekende partij uitgaat, lijkt deze besteksbepaling als dusdanig geen eigenlijke beslissingsbevoegdheid over de afgifte of uitreiking van het rijbewijs in te houden, doch louter te handelen over de al dan niet bezorging van een document. Bovendien blijkt dat zodra de identiteit niet voor eenvoudige vaststelling vatbaar is, de bezorging hoe dan ook moet worden stopgezet.

8.11.6. Ook in de mate dat bijkomend een schending wordt aangevoerd van artikel 6, § 2/1 en 7, tweede lid, van de wet bevolkingsregisters en van artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit identiteitskaarten, lijkt het middel dan ook niet ernstig.

8.12. *Wat de controle van de reglementaire voorwaarden op het ogenblik van de afgifte betreft*

8.12.1. In een derde grief voert de verzoekende partij aan dat, in de huidige stand van de regelgeving, de aanvrager of houder van een voorlopig rijbewijs of van een rijbewijs op elk ogenblik dient te voldoen aan de voorwaarden van de wegverkeerswet en van het koninklijk besluit rijbewijs. Zij verwijst hierbij inzonderheid naar de voorwaarde van artikel 23, § 1, 1°, van de wegverkeerswet en van de artikelen 3, § 1, en 24 van het koninklijk besluit rijbewijs.

Dit impliceert volgens de verzoekende partij dat ook op het ogenblik zelf dat het voorlopig rijbewijs of het rijbewijs wordt afgegeven, dient te worden nagegaan of de aanvrager nog voldoet aan alle wettelijke en reglementaire voorwaarden. De consultatie van de kruispuntbank van de rijbewijzen laat de burgemeester of zijn gemachtigde toe om alvorens tot de materiële afgifte van het voorlopig rijbewijs of het rijbewijs over te gaan, na te gaan of de aanvrager nog voldoet aan alle wettelijke en reglementaire voorwaarden. De met de bestreden beslissing beoogde afgifte van rijbewijzen op locatie door een externe bezorgdienst zou dergelijke controle op het ogenblik van de afgifte niet langer toelaten.

Artikel 23, § 1, van de wegverkeerswet, waar de verzoekende partij naar verwijst, bepaalt:

“Het Belgisch rijbewijs wordt afgegeven indien de verzoeker aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° een verklaring hebben ondertekend, waarin bevestigd wordt dat hij niet vervallen is van het recht om voertuigen te besturen van de categorie waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd; de verzoeker moet voldaan

hebben aan het onderzoek, hem eventueel opgelegd krachtens artikel 38, § 3, voor het besturen van een voertuig van de categorie waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd;

2° geslaagd zijn voor een door de Koning in te richten praktisch examen betreffende de kennis en vaardigheid die nodig zijn voor het besturen van voertuigen van elke categorie, waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd.

De Koning bepaalt de nadere regelen inzake scholing;

3° een verklaring hebben ondertekend waarin bevestigd wordt dat hij niet lijdt aan een van de lichaamsgebreken en aandoeningen bepaald door de Koning. De Koning kan deze verklaring aanvullen met of vervangen door de verplichting om zich aan een geneeskundig onderzoek te onderwerpen;

4° geslaagd zijn voor een door de Koning in te richten examen over de kennis van de wetten en reglementen, het gedrag ter voorkoming van ongevallen, de voornaamste begrippen van mechaniek, alsook de eerste hulp bij ongevallen, betreffende het gebruik van de voertuigen van de categorie waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd; de Koning bepaalt de nadere regelen inzake het onderricht.”

Op grond van artikel 24 van het koninklijk besluit rijbewijs is nietig, elk rijbewijs afgegeven zonder dat aan de bepalingen van dit besluit is voldaan of wanneer blijkt dat het rijbewijs werd afgegeven zonder dat de aanvrager daadwerkelijk een gewone verblijfplaats in België verworven heeft, zelfs als hij beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 3, § 1. Behalve in de gevallen bedoeld in artikel 69, § 2, tweede lid, en § 3, tweede lid, en in artikel 71, § 2, verliest het rijbewijs zijn geldigheid wanneer aan de houder een nieuw rijbewijs wordt afgegeven. Het rijbewijs dat zijn geldigheid verloren heeft, dient te worden teruggegeven aan de overheid bedoeld in artikel 7.

De controle van de gegevens blijkt te geschieden via de kruispuntbank van de rijbewijzen. Ook onder meer gegevens betreffende de vervallenverklaringen van het recht tot sturen, maatregelen die een einde stellen aan het verval van het recht tot sturen en de onmiddellijke intrekkingen, blijken te zijn opgenomen in de kruispuntbank van de rijbewijzen.

8.12.2. In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat, indien aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden niet is voldaan op het ogenblik van de afgifte van het voorlopig rijbewijs of het rijbewijs, de burgemeester of zijn

‡AHHRKDDBC-BDACHBV‡

gemachtigde het rijbewijs niet lijkt te mogen afgeven aan de aanvrager. Zij moeten dan ook op het eerste gezicht over de mogelijkheid beschikken om dit te kunnen controleren.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij aanvoert, verwijzen diverse bepalingen van de wegverkeerswet en het koninklijk besluit rijbewijs duidelijk naar het ogenblik van afgifte van het rijbewijs als het ogenblik waarop aan de voorwaarden dient te zijn voldaan. Dit lijkt tevens bevestiging te vinden in de bepalingen van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 ‘betreffende het rijbewijs’ (artikel 7), evenals de overwegingen bij deze richtlijn.

Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie moet het bezit van een door een lidstaat afgegeven rijbewijs in beginsel ook worden beschouwd als het bewijs dat de houder van dit rijbewijs op de dag van de afgifte ervan voldeed aan de door het recht van de Unie gestelde minimumvoorwaarden (HvJ, C-184/10, 19 mei 2011, Mathilde Grasser, overweging 21).

Ook de nietigheidssanctie vervat in de artikelen 8, § 4 en 24 van het voormelde koninklijk besluit rijbewijs blijkt te zijn gekoppeld aan de afgifte van het rijbewijs zonder dat aan de bepalingen van het besluit is voldaan of wanneer blijkt dat het rijbewijs werd afgegeven zonder dat de aanvrager daadwerkelijk een gewone verblijfplaats in België heeft verworven, zelfs als hij beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 3, § 1.

Aldus lijkt het voor een zorgvuldige overheid, bevoegd voor het uitreiken van het rijbewijs, minstens mogelijk te moeten zijn om de afgifte van een nietig rijbewijs te vermijden indien zij er kennis van heeft dat een aanvrager tussen het tijdstip van de aanvraag en de afgifte van het rijbewijs niet langer blijkt te voldoen aan de voorwaarden voor de afgifte ervan.

8.12.3. In tegenstelling tot wat het geval was bij het initiële bestek, lijkt de burgemeester en zijn gemachtigde in het licht van de gewijzigde besteks-bepalingen over de mogelijkheid te beschikken om dit te controleren.

Dat de burgemeester of zijn gemachtigde het rijbewijs niet mag afgeven aan de aanvrager indien aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden niet is voldaan op het ogenblik van overhandiging ervan, blijkt zoals hoger reeds gesteld uit de bepalingen van de wegverkeerswet en het koninklijk besluit rijbewijs. De verwerende partij dient deze verplichting dan ook niet nogmaals aan zichzelf te moeten opleggen in het bestek. Wel is het zo dat zij in het bestek, waarin zij de voorwaarden voor de gunning en de uitvoering van de opdracht bepaalt, geen bepalingen lijkt te mogen opnemen die dergelijke controle lijken te verhinderen, wat gelet op de gewijzigde besteks-bepalingen, niet het geval lijkt te zijn.

Anders dan wat in het initiële bestek het geval was, lijken de gewijzigde besteks-bepalingen nu wel de garantie te bieden dat de keuze van de inschrijvers en vervolgens de burger voor een bepaald tijdsblok, gekoppeld wordt aan de beschikbaarheid van een bevoegde ambtenaar en de openingsuren van de betrokken dienst bij de verwerende partij. Een permanentie bij de verwerende partij tijdens die aflevertijden wordt nu wel voorzien in het bestek.

Zo wordt in processtap 7 “Bezorgdienst neemt contact op met de burger om plaats en tijdstip bezorging vast te leggen” van punt III.2.2 van het bestek, onder meer het volgende bepaald:

“De bezorgdienst neemt contact op met de burger om plaats en tijdstip voor de bezorging vast te leggen, binnen volgende tijdsvakken:

- van maandag tot vrijdag: voormiddag (08u-12u), namiddag (12u-17u) en avond (17u-21u)
- zaterdag: voormiddag (09u-12u)

Binnen deze tijdsvakken zorgt de stad voor voldoende permanentie opdat de nodige controles en onmiddellijke registratie van de documenten in de achterliggende systemen (Mercurius en Belpass) kunnen gebeuren.”

Hoewel ook in het kader van de gewijzigde besteksbepalingen tussen de processtap 11 (bezorgdienst haalt documenten op en tekent voor ontvangst) en de processtap 13 (ogenblik waarop de burger het rijbewijs in ontvangst neemt van de bezorgdienst) noodzakelijkerwijze een bepaalde tijds-spanne verloopt, lijkt het bestek nu wel rekening te houden met de mogelijkheid dat de aanvrager ingevolge dit tijdsverloop niet langer voldoet aan de voorwaarden van de wegverkeerswet en het koninklijk besluit rijbewijs.

Zo wordt bij processtap 8 “Bezorgdienst bezorgt planning bezorgingen aan stad” uitdrukkelijk het volgende bepaald:

“De stad wordt op vooraf afgesproken tijdstippen door de bezorgdienst actief op de hoogte gebracht van de geplande bezorgingen, maar kan ook zelf via de beveiligde digitale omgeving te allen tijde een actueel overzicht van de geplande bezorgingen raadplegen.

Op basis van deze planning zorgt de stad ervoor dat een bevoegd ambtenaar beschikbaar is om:

- net voor de overhandiging na te gaan of aan alle wettelijke voorwaarden voor afgifte is voldaan, en indien nodig de overhandiging stop te zetten
- op het moment van overhandiging, naar aanleiding van de ‘real-time proof of delivery’ (zie verder), het document in de achterliggende systemen activeren.”

Daarnaast bepaalt het bestek bij processtap 13 nu uitdrukkelijk dat de bezorgdienst de ochtend van de bezorging aan de stad laat weten in welk 2-uurstijdvak hij verwacht de bezorging te zullen doen en dat de bezorging op eenvoudig verzoek van de stad tot op het moment van de overhandiging kan worden stopgezet, indien zou blijken dat op dat ogenblik niet meer aan de reglementaire voorwaarden wordt voldaan.

8.12.4. Ook dit middelonderdeel is niet ernstig.

8.13. *Wat de afgifte binnen de reglementaire termijnen betreft*

8.13.1. In een vierde grief werpt de verzoekende partij op dat ook de afgifte binnen de reglementaire termijnen zoals bepaald in artikel 17, § 1, vierde en vijfde lid, van het koninklijk besluit rijbewijs door de bestreden beslissingen niet verzekerd is.

Artikel 17, § 1, vierde en vijfde lid, van het koninklijk besluit rijbewijs, bepaalt:

“Het rijbewijs is uitgereikt binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum van het slagen voor het praktische examen bedoeld in de artikelen 29, 2° en 33 en in artikel 21 van het koninklijk besluit van 4 mei 2007 betreffende het rijbewijs, de vakbekwaamheid en de nascholing van bestuurders van voertuigen van de categorieën Cl, C1+E, C, C+E, Dl, Dl+E, D, D+E. Zoniet moet de kandidaat opnieuw scholing volgen en een nieuw theoretisch en praktisch examen afleggen.

Elk rijbewijs dat niet wordt afgegeven binnen een termijn van drie maanden na de aanvraag, wordt vernietigd door de overheid bedoeld in artikel 7.”

Enkel de burgemeester of diens gemachtigde, belast met de uitreiking en de afgifte, zijn bevoegd om na te gaan of deze termijn werd gerespecteerd. Dit wordt door de verwerende partij ook niet betwist.

8.13.2. In tegenstelling tot wat het geval was bij het initiële bestek, lijkt de burgemeester en zijn gemachtigde in het licht van de gewijzigde besteks-bepalingen echter wel over de mogelijkheid te beschikken om de afgifte binnen de reglementaire termijnen te controleren.

Zoals hiervoor reeds werd opgemerkt, wordt in de gewijzigde besteks-bepalingen immers wel in een permanentie bij de verwerende partij tijdens de aflevertijden voorzien.

Daarbij dient ook hier te worden gewezen op de hierboven onder randnummer 8.12.3 reeds aangehaalde bepalingen bij processtap 7 “Bezorgdienst neemt contact op met de burger om plaats en tijdstip bezorging vast te leggen” van het gewijzigde punt III.2.2 van het bestek, en bij processtap 8 “Bezorgdienst bezorgt planning bezorgingen aan stad”.

Daarnaast voorziet het bestek bij processtap 13 nu uitdrukkelijk dat de bezorgdienst de ochtend van de bezorging aan de stad laat weten in welk 2-uurstijdvak hij verwacht de bezorging te zullen doen en dat de bezorging op eenvoudig verzoek van de stad tot op het moment van de overhandiging kan worden stopgezet, indien zou blijken dat op dat ogenblik niet meer aan de reglementaire voorwaarden voldaan wordt. Specifiek wat de afgifte binnen de reglementaire termijnen betreft, vermeldt het bestek overigens nu ook dat als de bezorging niet binnen een bepaalde termijn (rekening houdend met de reglementaire termijnen) heeft kunnen plaatsvinden, het paspoort of rijbewijs wordt terugbezorgd aan de stad.

8.13.3. Ook dit onderdeel is niet ernstig.

8.14. *Wat de activering en registratie van het afgegeven rijbewijs betreft*

8.14.1. Een vijfde en laatste grief is ten slotte genomen uit de schending van artikel 28 van het koninklijk besluit kruispuntbank. Volgens de verzoekende partij impliceert deze bepaling dat er geen enkele tijdsspanne mag verlopen tussen de fysieke afgifte en het aanpassen van de gegevens in de kruispuntbank van de rijbewijzen. Met het door de bestreden beslissingen beoogde bezorgsysteem via een private dienstverlener verloopt er volgens haar echter noodzakelijkerwijze een zekere tijdsspanne tussen het ogenblik waarop de bezorgdienst het rijbewijs bezorgt aan de burger (processtap 13) en het ogenblik dat de stad het afgeleverde rijbewijs activeert en registreert in de kruispuntbank van de rijbewijzen (processtap

17). In processtap 16 staat er volgens de verzoekende partij wel dat de bezorgdienst de informatie over de bezorging “*real time*” bezorgt aan de stad, doch dit impliceert niet dat de activering en de registratie in de kruispuntbank van de rijbewijzen ook onmiddellijk geschiedt, zoals vereist door de regelgeving. Dit is volgens haar des te meer zo nu de bezorging ook ’s avonds en in het weekend kan gebeuren en verwacht wordt dat dit voor 50 % het geval zal zijn.

Overeenkomstig artikel 28 van het koninklijk besluit kruispuntbank dient de overheid bedoeld in artikel 7 van het koninklijk besluit rijbewijs de afgifte van het rijbewijs onmiddellijk te registreren in de kruispuntbank.

8.14.2. Het standpunt van de verzoekende partij dat deze bepaling impliceert dat er geen enkele tijdsspanne mag verlopen tussen de fysieke afgifte en het aanpassen van de gegevens in de kruispuntbank van de rijbewijzen, wordt door de verwerende partij in haar nota overigens niet betwist.

8.14.3. Ook met betrekking tot deze grief dient te worden opgemerkt dat, anders dan wat in het initieel bestek het geval was, de gewijzigde besteksbepalingen nu wel de garantie lijken te bieden dat de keuze van de inschrijvers en vervolgens de burger voor een bepaald tijdsblok, gekoppeld wordt aan de beschikbaarheid van een bevoegde ambtenaar en de openingsuren van de betrokken dienst bij de verwerende partij.

Daarbij lijkt het bestek nu ook rekening te houden met de verplichting inzake de onmiddellijke registratie, zoals blijkt uit de hiervoor onder randnummer 8.12.3 reeds aangehaalde bepalingen bij processtap 7 “Bezorgdienst neemt contact op met de burger om plaats en tijdstip bezorging vast te leggen”, en bij processtap 8 “Bezorgdienst bezorgt planning bezorgingen aan stad”.

Daarnaast bepaalt het bestek bij processtap 13 thans uitdrukkelijk dat de bezorgdienst de ochtend van de bezorging aan de stad laat weten in welk 2-uurstijdvak hij verwacht de bezorging te zullen doen.

In processtap 16 staat verder beschreven dat op het ogenblik dat de burger tekent voor ontvangst “een versleuteld bericht naar de stad (realtime Proof of Delivery) dat het rijbewijs of paspoort werd bezorgd”, wordt verstuurd.

Ten slotte wordt bij processtap 17 “Stad activeert het nieuwe en deactiveert indien nodig het oude document” nog het volgende bepaald:

“Een loketmedewerker activeert onmiddellijk het nieuwe document in de achterliggende toepassingen en deactiveert indien nodig het oude document.

Om de onmiddellijke registratie en activering mogelijk te maken:

- krijgt de stad van de bezorgdienst realtime informatie over de bezorgingen,
- en voorziet de stad in de tijdsvakken van bezorging de nodige permanentie om de registratie en activering in de achterliggende toepassingen te doen.

Op die manier zorgt de stad ervoor dat de burger te allen tijde over een document beschikt waarvan de status ook in de achterliggende databases correct geregistreerd is, en wordt vermeden dat er voor de burger rechtsonzekerheid ontstaat.”

8.14.4. De verzoekende partij wijst er weliswaar nog op dat er ook bij de gewijzigde besteksbepalingen geen enkele garantie is dat de activering onmiddellijk zal geschieden, omdat de onmiddellijke activering afhankelijk is van de verzending van “een versleuteld bericht” door de private dienstverlener naar de stadsdiensten, waaromtrent geen enkele garantie van goede aankomst bestaat, noch omtrent het tijdstip van ontvangst van de berichten en de verwerking van de activering van deze berichten volledig afhankelijk is van de beschikbaarheid en werkdruk van de loketmedewerker.

Daarbij lijkt de verzoekende partij evenwel ten onrechte ervan uit te gaan dat het huidige systeem feilloos werkt, terwijl de verzoekende partij op grond van haar stukken 18 en 19 lijkt aan te tonen dat de kruispuntbank van de rijbewijzen (Mercurius) regelmatig het voorwerp van pannes uitmaakt, waardoor de registratie in die gevallen ook pas later blijkt plaats te vinden.

Hoewel de inhoud van de medebewindstaak inzake de onmiddellijke registratie het voorwerp lijkt uit te maken van een stringente regeling, lijkt het voorts niet mogelijk om op grond van het betrokken bestek *a priori* aan te nemen dat de organisatie van de dienstverlening door de verwerende partij niet zou toelaten om te handelen in overeenstemming met artikel 28 van het koninklijk besluit kruispuntbank.

8.14.5. Ook dit onderdeel is niet ernstig.

IX. Besluit

9. Het enig middel is in al zijn onderdelen niet ernstig gebleken. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

X. Wat de vordering tot schorsing in de zaak 220.517 betreft

10.1. In de mate dat de vordering tot schorsing in de zaak A. 220.517 de oorspronkelijke besteksbepalingen III.2.1 en III.2.2 betreft, dient te worden besloten dat ingevolge de integrale vervanging van deze besteksbepalingen, de vordering tot schorsing zonder voorwerp is geworden.

10.2. Wat de overige besteksbepalingen betreft, dient te worden vastgesteld dat het enig middel in de zaak A. 220.517 wat de aangevoerde onwettigheden betreft, identiek is aan het enig middel in de zaak A. 221.627, zodat wat de zaak A. 220.517 betreft, kan worden volstaan met een verwijzing naar de

beoordeling en het niet ernstig bevinden van het enig middel in de zaak A. 221.627.

10.3. Ook in de zaak A. 220.517 is het enig middel niet ontvankelijk, minstens niet ernstig gebleken.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

BESLISSING

1. De zaken A. 220.517/XII-8250 en A. 221.627/XII-8326 worden, wat de vordering tot schorsing betreft, gevoegd.

2. De Raad van State verwerpt de vorderingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 juli 2017, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Dierk Verbiest